

Handwritten notes and calculations, including percentages like 7%, 29, and 25.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Η ΣΥΤΟΠΑΡΑΓΩΓΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.

Εάν κρίνουμε από τα αποτελέσματα που είχαμε έως σήμερα από την καλλιέργεια του σιταριού και των δημητριακών εν γένει στην Ελλάδα, η καλλιέργεια αυτή δεν συμφέρει, διότι ο μέσος όρος απόδοσης κατά στρέμμα δεν υπερβαίνει τας 60-70 όκάδες, ενώ π.χ. στο Βέλγιο φθάει 240 όκάδες. Έι τούτοις, κάποιος είναι άσχετος η καλλιέργεια, καλλιεργούνται με σιτηρα τώρα 8 εκατομμύρια στρέμματα, δια τόν λόγον, ότι και ό,τιδήποτε άλλο να σπαρή, πάλι μικρή απόδοση θα έχη, όχι δέ μόνον αυτό, αλλά αν τό είδος που θα παραχθή δεν καταναλωθώ όπως τό σιτάρι στον τόπο, είνε ζήτημα αν θα μπορούσενά να εξαχθώ στο εξωτερικό, όπόταν θα περιμένη τους γεωργούς μεγάλη δυστυχία. Τό σιτάρι όμως, όπως έχει τό ελάττωμα να μη αποδίδη ικανοποιητικές ποιότητες κατά στρέμμα, έχει τήν προσατία του σιταριού. Τό Κράτος, δηλαδή, έχοντας υπό όψει του τ' ανωτέρω, έβαλε δασμούς σχετικούς μεγάλους στο Τελωνείο, για να υπερέσουν οι φτωχοί δικού μας παραγωγοί να συναγωνισθούν τους ξένους, οι όποιοι, έπειδή έχουνε μεγάλας αποδόσεις κατά στρέμμα, θα μπορούσαν χωρίς ζημία τους να ριζούν πολύ τίς τιμές, ή όποιες θα ήταν άσχετες για τους δικούς μας, που θα ηγκακόσαντο τότε να έγκαταλείψουν τήν καλλιέργεια του σιταριού. Έτσι όμως, με τήν προσατία που τους ικανεί, θρίσκου καί έκείνοι κάποιο συμφέρον, γι' αυτό από χρόνο σε χρόνο τό εδάφιο, που σπείρεται τό σιτάρι καί τό δημητριακά, αυξάνονται. Τό Κράτος όμως έπρεπε σταματήσει μόνο στη δασμολογική προσατία, αλλά, όπως έπρεπε έλλωστε, κατ'αδύνατο πολλές προσπάθειες για να αυξηθώ ή παραγωγή του σιταριού κατά στρέμμα. α) Έκαμε δοκιμαστικούς άγρους καί έσπερε σε κάθε περιφέρεια 30-40 ποικιλίες καί όποια ποικιλία εϋδοκίμει εκείνη καί υποδεικνύει (θα έπρεπε να θρεθώ τρόπος να τήν επιβάλω). Πρέπει επίσης να γνώσθω, ότι ή ποικιλία αυτές απέδωκαν μεταξύ 120-200 όκάδας ανά στρέμμα. β) Έπομηθεύθηκε σπόρους από τίς ποικιλίες αυτές σε άρκετάς ποσότητες καί τους έδωσε στους γεωργούς άπολυμασμένους, σε τρόπο που να εξαφοσιλάται από τίς μιά μεριά ή ανάπτυξις της καταλλήλου ποικιλίας στην κατάλληλη περιφέρεια καί από τήν άλλη να είνε τό φυτό άπληλαγγμένο από ώριμμένα μικροβία καί άρρώστιες που επηρεάζουν δυσμενώς τήν ποιότητα καί τήν ποσότητα της παραγωγής του. Τό Υπουργείο της Γεωργίας στην προσπάθειά του αυτή έχει βασισμένο σύμμαχο τήν Άγροτική Τράπεζα, που καί αυτή κάνει ό,τι μπορεί για να προμηθευεται τους σπόρους, να τους άπολυμαίνω, να τους μοιράζη καί να πείθω τους γεωργούς να μη τους τρώνε, αλλά να τους σπείρουν.

Ένωείται, ότι όταν αί προσπάθειαι αυτές επιτύχου, ή Έλλάς θα έχη λύσει τό πρόβλημα του σιταριού καί ή «μάχη» θα έχη

νε να σωθή.

Κι' αλήθεια, σε λίγο άκουσε τό καμπανάκι του ύπερωκεανίου να χτυπά δαιμονιαμένα, έπειτα βαρεία βήματα καί τόν μεταλλικό ήχο της αλυσίδας της μπουκαπόρτας. Δυό ναύτες τήν άνοιξαν με τά γερά μπάτσά τους, άρπαξαν τήν μισοεμβαμένη Ραυμόνδη καί τήν τράθηξαν πάνω στο κατάστρωμα. Έκείνη, σαν τρελλή, ώρμησε άμέσως στην καμπίνα τού πλουάρχου.

—Καπετάνιο!.. τού φώναξε με τά μάτια γουρλωμένα από τή φοβή. Γρήγορα! Τό καράβι θα τιναχθώ στον άέρα!.. Έχουν κρύψει μιά μπόμπα στο άμπάρι.

Καί σέροντας από τό χέρι τόν καπετάνιο της «Νορμανδίας», ώρμησε καί κατέβηκε μαζί του στο άμπάρι της πρύμνης...

«Ώτερα από μιά ώρα, ή «Νορμανδία» που είχε σταματήσει τό ταξίδι της, συνέχισε τόν πλουτν της γιά τή Μασσαλία. Ο Άλβέρτος Μαρσελό, ό τρίτος καπετάνιος κι' ή Φερνάνδη Μπρινώ, δεμένοι χειροπόδαρα, είχαν φυλακισθώ σε μιά καμπίνα. Αί έξι φρουρούσαν άγρυπνα δυό ναύτες...

Η Ραυμόνδη Τιερώ δέν περιμενε ποτέ, ότι μοιρα της είχε φυλάξει μιά τέτοια έκδικση... Κι' έξαντλημένη από τίς συγκινήσεις, ιμώταν τώρα θαθεία, εύγαρισμένη ποδώς έκρηχί τους δυό άσπονδους έχθρους της κι' γε σώσει τή «Νορμανδία», τό πιο ώσπορα αί τό πιο μεγάλο Γαλλικό ύπερωκεάνειο.

ΜΩΡΙΣ ΠΕΝΑΡ

κερδηθή. Δυστυχώς όμως, ή προσπάθειες συναντούν δυσκολίες μεγάλες στο έξής σημείο. Μετά τήν άπαιλοτρίωσι τών μεγάλων άγροκτημάτων καί τήν διανούη τους εις τους γεωργούς, που πρώτα δούλευαν σ' αυτά σαν άπλοί έργάτες (κολληγοί), τά χωράφια δέν έδόθησαν μόνο σ' αυτούς που έζωρνε τουλάχιστον τί θα ειπή καλλιέργεια σιταριού, αλλά έδόθησαν καί σε πολλούς, οι όποιοι, είτε δέν είχαν σχέση ποτέ, ή είχαν μακρινή σχέση με τήν γεωργία καί τήν οικόκαλλιέργεια, είτε έγκατέλειψαν τά χωράφια τους για να προτιμήσουνε άλλα επαγγέλματα. Ένωείται, ότι αυτοί οι όποιοι δέν προσέφεραν, ούτε προσφέρουν τίποτε στην κοινωνία, ή όποια έκαμε θυσίες για να τους δώση τά χωράφια, πρέπει να θρεθώ τρόπος να θγούν από τήν γεωργική οικόγενεια καί να τους αφαιρεθούν οι γεωργικοί κληροί, για να δοθούν σε άλλους, που είνε πιο άξιοι.

Άλλη μιά έπίσης σοβαρή δυσχέρεια είνε, ότι μόνον ή καλλιέργεια του σιταριού απαιτεί μεγάλα καί άκριβά μηχανήματα, όπως τά μηχανικά άροτρα, οι σπορείς, αί θρυπτικά μηχαναί, αί άλωνιστικά, κτλ. Ένωείται, ότι ή προμήθεια τών μηχανών που απαιτεί μεγάλα κεφάλαια, μόνο με τήν έννοια πολλών γεωργών μπορεί να κατορθωθώ, δηλαδή με τους γεωργικούς συνεταιρισμούς. Καί ένυταν μόν πολλοί τέτοιοι συνεταιρισμοί, περί τους 4.000 σ' όλο τό Κράτος, αλλά έχουν πολλά ελάττωματα στη δράσι καί στη λειτουργία τους έν γένει. Τό σπουδαιότερο ελάττωμα είνε ή έλλειψις άρτίας συνεταιριστικής συνειδήσεως, ή όποια απαιτεί τών άμοιβαίων σεβασμών τών δικαιωμάτων τών τών συνεταιριών, έντιμη διαχείρισι καί έυστοχη δράσι για να πρόκόψου. Γι' αυτό τό Υπουργείο καί ή Άγροτική Τράπεζα, οι δυό προϊστάμενοι της γεωργικής μας κινήσεως, σ' αυτό τό σημείο πρέπει να στρέψου τήν προσοχή τους περισσότερο.

Όσον άφορά τά μέσα, σιγά-σιγά ή Άγροτική θα εύρη τόν τρόπο να τά ξεοικονομήση, ώστε να επιτευχθούν οι μεγάλοι οικονομικοί καί πρό παντός κοινωνικοί σκοποί της προσπάθειας.

—ΕΝΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟ.

Είμεθα βέβαιοι, ότι δέν θα διαφύγου από τήν δικαιοσύνη οι έννοχοι του τελευταίως άποκαλυφθέντος σκανδάλου, της εισαγωγής έμπορευμάτων εκ του έξωτερικού, με πλάστας καί παραποιημένα άόγια. Οι δρόσται της μαουδρας αυτής πρέπει να συλληθούν, όσοιδήποτε καί οιδηδήποτε καί αν είνε καί να τιμωρθούν άστυρως, παραδειγματικά. Έμπιστευόμεθα σχετικώς στην Έλληνική δικαιοσύνη, ή όποια απέδειξε μέχρι τούδε πολλάκις, ότι γνωρίζει να ίσταται ύπερνω προσώπων, πραγμάτων καί καταστάσεων. Αυτή άς πατάξη τους ένόχους, τους εκμεταλλευτάς, τους έμπορευόμενους τά πάντα καί επί πάντων τάχρηκερδούστας.

—ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ.

Η αυήσις του μισθού των, του μισθολόγου των μάλλον, τήν όποιαν ζητούν οι έπιστάται καί ή έπιστάτριες τών σχολείων, είνε δικαιοτάτη καί πρέπει να τός δοθώ άνευ της έλαχίστης μεμφικονίας, άνευ του έλαχίστου διαταγμού. Οι δυστυχεις αυτοί σκλάβοι μισθοδοτούνται γλαυρότατα. Λαμβάνουν σήμερα 400-500 δραχμών μισθόν, μισθόν δηλαδή μη έπαρκούντα ούτε προς άγοράν ήερου άρτου. Άς τους αυήσθω συνεπώς τό μισθολόγόν των, εφ' όσον έλλώστε διά της αυήσεως τούτης, της τόσο μικρας, δέν πρόκειται να αυήσθω, ουδέ κατ' έλάχιστον, ή χαλότης του προϋπολογισμού.

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΞΕΝΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Τά πλούτη στα χέρια ενός νέου είνε ό,τι τό ξυρπάφι στα χέρια ενός μικρού παιδιού.

Η γλώσσα άκούμπει πάντα στο πονεμένο δότι.

Όποιος έχει δόντια, δέν έχει ψωμί καί όποιος έχει ψωμί δέν έχει δόντια.

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
έχει τήν πρώτη κυκλοφορία
έξ όλων τών Άθηναϊκών πε-
ριοδικών, έξεδραματιζών κ.λπ.

Χωρίς ψωμί, κανένας νόμος δέν μπορεί να κρατηθώ στα πόδια του.

Αν έχεις φίλο που δέν αγαπάς με τήν καρδιά σου, πήγαινε ταχτικά να τόν θλέψω, γιατί σε δρόμο που δέν πατιέται συχνά φυτρώουν άγκυβάια καί τριβόλοι.